

Crítica

Rua fosca, un monument solidari

Cinc corals, una banda de música, un compositor, tres solistes, un director... i un auditori ple. Aquests varen ser els ingredients per a un espectacle ben cuinat, ben assaborit i ben paït. El toc de sal i pebre l'hi posava l'aspecte solidari, sensible amb els nins del Brasil, els habitants de les faveles, les víctimes dels esquadrans de la mort. El muntatge, ideat per Miquel Brunet, arribava a Manacor per iniciativa de la banda de música manacorina, amb el seu director, Pere Siquier, al capdavant. L'espectacle va servir per confirmar la bona acústica del nou auditori manacorí i també per provar-ne la cabuda de la caixa escènica: més de dos-cents actuants l'ocuparen.

La cantata pensada per Brunet va ser

embellida en forma de poesia per Jaume Santandreu, que acudí els dos vespres a Manacor per llegir-la de pròpia veu. Un video explicatiu posava en situació els espectadors, que s'ubicaven dins el món aspre i incomprensible de la violència contra els més petits.

Brunet proposa una cantata contundent, moderna, poc habitual, entroncada amb les tendències de la música contemporània, amb tocs de rap o de jazz que atorguen modernitat a la proposta. Tant les corals com la banda de música feren una tasca lloable d'ensamblatge de 200 veus i instruments, que s'acoblairen a la perfecció.

Pel que fa als solistes, Cristina Brunet estigué correcta i passà la prova amb dis-

creció, sense grans escarafalls. Isabel Soriano, còmoda dins el registre que li havien assignat, imprimí la seva força característica a la cantata, mentre que Llorenç Santamaria no encaixà dins la proposta. A banda de les llacunes en la memorització del text, el vell rocker mostrà una veu apagada i fosca que es diluïa dins la grandiositat de la cantata de Brunet, molt més ambiciosa i rigorosa que no el cantant de "Para que no me olvides". Tot això, però, resulta només una anècdota que no va deslluir l'espectacle, agosarat i modern, i sense concessions fàcils a la resposta del públic, que, tanmateix, respongué amb entusiasme a la proposta de Siquier, Brunet i companyia.